

neq; sp̄s sc̄i patrē aut filiū. Cur autē & quādo qđ de
uno qđsi de solo dī. de alius intelligat. satis sup̄di
ctū : hęc de processione sp̄s sc̄i alius cogentib' n̄ de me
sed de eodē sp̄u sc̄o cōdētis placuit & grecos scribere.
& ea occasione de unitate dicitur & de trinitate
p̄sonarū aliqđ addē p̄supsi. quos innumerabiles
sunt int̄ illos q̄ latinis utunt' lit̄is. q̄ hoc meli' q̄
ego facē possint. Q'cāq; g' dixi qđ suscipiendū sit.
n̄ in attribuat' sed sp̄u ueritatis. si autē aliqđ
p̄tuli qđ aliq̄ten' corrigendū sit. in ip̄tē n̄
sensui latinitatis. **EXPLICIT LIBER ANSELMI
CANTUARIENSIS ABBEPI DE PROCESSIONE SP̄S SC̄I.**

Incipit ep̄la de azymi et fermentati sacrificio.
Anselmus seruus ecclē cantuariensis. Valeriano
nuenburgensi ep̄o. Scienti breuiter loqr. Si certus
ēem prudentiā ur̄am n̄ fauere successorī iulii cesaris
& neronis & iuliani apostatē. ēē successorē & uicariū
petri apli. libentissime uos ut amicissimū & reue
rendū ep̄m salutare. Qm̄ autē ad defensionē ueritatis
quā ēē grecos qđ ad uos uenerūt queritis. sedm̄ posse
nulli deēē debem'. opusculū uob̄ misi qđ de sp̄s sc̄i p̄ces
sione ēē illos edidi. De sacrificio ū in q̄ idē greci nob̄
cū n̄ sentiant multas rationabilib' catholicis uidet'.
qđ qđ agunt n̄ ēē fidē xp̄ianā. Nā & azymū & fer